

Предмет

Искане за отмяна на Регламент (ЕО) № 147/2007 на Комисията от 15 февруари 2007 година за адаптиране на някои квоти за риболов от 2007 до 2012 г. съгласно член 23, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на Общата политика в областта на рибарството (ОВ L 46, стр. 10).

Диспозитив

- 1) Жалбата се отхвърля като недопустима.
- 2) Жалбоподателите *Atlantic Dawn Ltd* и други понасят собствените си съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Комисията.
- 3) Кралство Испания понася собствените си съдебни разноски.

(¹) ОВ С 170, 21.7.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 19 май 2008 г. — *Transports Schiocchet — Excursions/Комисия*

(Дело T-220/07) (¹)

(Иск за обезщетение — Давностен срок — Член 46 от Статута на Съда — Недоустимост)

(2008/С 183/43)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: *Transports Schiocchet — Excursions SARL* (Beuwillers, Франция) (представител: D. Schönberger, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: J.-F. Pasquier и N. Yerrell)

Предмет

Искане за обезщетение за вреди, които ищецът твърди, че е претърпял в резултат на различни твърдяни незаконосъобразни действия, в които са упрекнати общностните институции.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска като недопустим.

- 2) Осъжда *Transports Schiocchet — Excursions SARL* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 199, 25.8.2007 г.

Иск, предявен на 3 януари 2008 г. — EMSA/Португалия

(Дело T-4/08)

(2008/С 183/44)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска агенция за морска безопасност (ЕАМБ) (представители: професор E. Pache, и J. Menze)

Ответник: Република Португалия

Искания на ищеца

Европейската агенция за морска безопасност иска Първоинстанционният съд да приеме решени съгласно член 14, второ изречение от споразумението за седалище, с което да установи, че:

— португалското правителство е обвързано от разпоредбите на споразумението за седалище, което е инструмент на международното публично право в сферата на общностното право и което не може да бъде изменено или променено едностранно от Португалия, включително посредством националното законодателство,

— съгласно споразумението за седалище португалското правителство е длъжно да гарантира правото на членовете на персонала на Европейската агенция за морска безопасност и техните семейства да внесат от държавата по последното им местопребиваване или от държавата, чиито граждани са, в рамките на 5 години от назначаването им в агенцията, освободени от данъчни тежести и без забрани или ограничения по отношение на първоначалното установяване и посредством най-много две доставки, превозни средства, закупени при пазарните условия във въпросната държава, и че миналото и настоящо прилагане на тази разпоредба от споразумението за седалище от страна на компетентните португалски органи не изгълнява това задължение,

в частност, че португалското правителство е длъжно да регистрира, въз основа на съответна молба, в специална серия, освободени от данъчни тежести и без забрани или ограничения, превозните средства на членовете на персонала на агенцията и на техните семейства, закупени при пазарните условия в държавата по предишното им местопребиваване или в държавата на тяхното гражданство,

— съгласно споразумението за седалище португалското правителство е длъжно да гарантира, че членовете на персонала на Европейската агенция за морска безопасност и техните семейства се ползват от привилегиите и имунитетите, освобождаванията и другите облекчения, които Португалия предоставя на сходна категория от дипломатическия корпус в Португалската република, и че настоящото и минало прилага на тази разпоредба от споразумението за седалище от страна на компетентните португалски органи не изпълнява това задължение,

в частност, че португалското правителство е длъжно да прилага действащите до месец юли 2007 г. правила и разпоредби относно регистрацията и данъчното облагане на превозни средства на членовете на персонала на дипломатическия корпус и към постъпилите на работа преди тази дата членове на персонала на Европейската агенция за морска безопасност и техните семейства,

португалското правителство е длъжно да прилага действащите до месец юли 2007 г. правила и разпоредби относно регистрацията и данъчното облагане на превозни средства на членовете на персонала на дипломатическия корпус към всички други случаи,

португалското правителство е длъжно да гарантира, че на членовете на персонала на Европейската агенция за морска безопасност и на техните семейства действително са предоставени привилегиите и имунитетите, освобождаванията и другите облекчения, които Португалия предоставя на сходна категория от дипломатическия корпус в Португалската република, и че миналата и настоящата практика на португалските органи да не разглеждат молби за регистриране от членове на персонала на Европейската агенция за морска безопасност и от техните семейства противоречи на това задължение,

— разпоредбите на споразумението за седалище не следва да се тълкуват и прилагат в такъв смисъл, че членовете на персонала на Европейската агенция за морска безопасност и техните семейства не се ползват поне от правата, които има всеки един гражданин на ЕС, който премества местопребиването си в Португалия по отношение на въвеждането на употребявани превозни средства на португалска територия,

— следва да се счита, че разумният срок за разглеждане на молбите за регистрация на превозни средства на членовете на персонала на Европейската агенция за морска безопасност и техните семейства, в приложение на споразумението за седалище, не може да е по-голям от два месеца, и

— в съответствие с член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, да разпорежи Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Европейската агенция за морска безопасност (наричана по-нататък „ЕАМБ“ или „Агенцията“) е създадена с Регламент (ЕО) 1406/2002⁽¹⁾ и е със седалище в град Лисабон. На 28 юли 2004 г. е подписан Протокол между правителството на Португалската република и Европейската агенция за морска безопасност (наричан по-нататък „споразумението за седалище“)⁽²⁾ Споразумението да седалище урежда отношенията между ЕАМБ и Португалия, като приемна държава и се прилага по отношение на Агенцията и нейния персонал

Ищецът твърди, че без предварително искане или предложение от страна на ЕАМБ, португалското правителство предложило да сключи споменатото споразумение за седалище, предвиждало редица привилегии и имунитети, освобождавания и други облекчения за Агенцията и за нейния персонал, които в голяма степен отразяват разпоредбите на Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности (наричан по-нататък „Протоколът“), но предвижда и допълнителни облекчения. По-нататък ищецът твърди, че предложеният текст на споразумението за седалище бил сходен с този на споразумението за седалище, сключено между Португалия и Европейския център за мониторинг на наркотиците и наркоманиите (наричан по-нататък „ЕЦМНН“) на 26 юни 1996 г., по-специално по отношение на регистрацията на превозни средства.

През месец септември 2005 г. е създадена работна група, с представители на португалското правителство, от една страна, и ЕАМБ и ЕЦМНН, от друга страна, с цел изготвяне на проект за подробни административни разпоредби, необходими за прилагането на двете споразумения за седалище или на протоколите.

Ищецът твърди, че като не е разгледала молбите за регистрация на превозни средства, подадени от представителите на персонала на ЕАМБ, португалската администрация е нарушила задълженията си по споразумението за седалище, което пояснява задълженията, произтичащи от Протокола, приложим за ЕАМБ, съгласно член 7 от Регламент (ЕО) № 1406/2002. Освен това, ищецът твърди, че португалските власти не са приложили релевантното действащо португалско право по отношение на членовете на персонала на ЕАМБ и техните семейства, докато са направили това по отношение на ЕЦМНН и на дипломатическите мисии. Според ищеца тези действия са довели до значителни пречки за функционирането на ЕАМБ, тъй като превозни средства, закупени при оправдани правни очаквания, че съществуващите правила ще бъдат приложени, са останали нерегистрирани. Също така превозните средства, докарани от предишното местопребиване или от държавата, чиито граждани са членовете на персонала, са останали с регистрационни табели на държавата по предишното местопребиване, въпреки правилата на тази държава относно задължението за снемане от регистрация. Накратко, ищецът твърди, че решението на португалските власти да не извършат регистрация на превозните средства е предизвикало поредица от правни и административни пречки за членовете на персонала, които нямали друг избор освен да използват превозните средства в нарушение на задълженията относно регистрацията, застраховането и техническия контрол.

По нататък се посочва, по отношение на компетентността на Съда, че член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1406/2002 предвижда, че Съдът на Европейските общности е компетентен да се произнася по силата на арбитражна клауза, съдържаща се в договор, сключен от Агенцията, и че съгласно член 14 от споразумението за седалище споровете по прилагането на това споразумение се разглеждат от четиричленна *ad hoc* комисия. По нерешените по този начин въпроси се произнася Съдът на Европейските общности.

Според ищеца процедурата за решаване на спорове, предвидена в член 14 от споразумението за седалище е била несполучлива и следователно Съдът на Европейските общности е компетентен да разгледа настоящия спор относно тълкуването на споразумението за седалище в съответствие с член 238 ЕО, който предвижда, че Съдът на Европейските общности е компетентен да се произнася

по силата на арбитражна клауза, съдържаща се в договор, сключен от Общността или от нейно име, в съответствие с член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) 1406/2002, който предвижда, че Агенцията е орган на Общността и в съответствие с член 225 ЕО, който предвижда, че Първоинстанционният съд е компетентен да разглежда и да се произнася като първа инстанция по исковете, посочени в член 238 ЕО.

Освен това ищецът иска потвърждение от Съда, за това че споразумението за седалище е инструмент на международното публично право в сферата на общностното право, което обвързва португалските власти и което не може да бъде изменено едностранно. Ищецът иска също Съдът да се произнесе с решение, с което да приеме, че неразглеждането на молбите за регистриране на превозни средства от членовете на нейния персонал противоречи на разпоредбите на Протокола и че португалските органи са длъжни да приложат релевантните разпоредби от Протокола в разумен срок. На последно място, ищецът твърди, че споразумението за седалище не може да се тълкува по начин, според който членовете на персонала на ЕАМБ не могат да се ползват поне от правата по отношение на регистрацията на превозни средства, които има всеки един гражданин на Европейския съюз, който прехвърля своето местопребиваване в Португалия.

(¹) Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 година за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 9, стр. 152).

(²) Публикуван в Официален вестник на Португалската република № 224 от 22.9.2004 г., стр. 6073, достъпен на уебсайта на ЕАМБ: [http://www.emsa.europa.eu/Docs/legis/protocol %20pt %20government %20and %20emsa.pdf](http://www.emsa.europa.eu/Docs/legis/protocol%20pt%20government%20and%20emsa.pdf)

Жалба, подадена на 5 май 2008 г. от Комисия на Европейските общности срещу решение, постановено на 21 февруари 2008 г. от Съда на публичната служба по дело F-31/07, Putterie-De-Beukelaer/Комисия

(Дело T-160/08 P)

(2008/C 183/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представител: С. Berardis-Kayser и К. Herrmann)

Друга страна в производството: Françoise Putterie-De-Beukelaer (Брюксел, Белгия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното решение;

— да се върне делото за ново разглеждане от Съда на публичната служба;

— да не се прави произнасяне по съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба Комисията иска отмяна на решението на Съда на публичната служба от 21 февруари 2008 г., постановено по дело Putterie-De-Beukelaer/Комисия, F-31/07, с което Съдът на публичната служба отменя доклада за оценка на г-жа Putterie-De-Beukelaer за периода от 1 януари 2005 г. до 31 декември 2005 г., доколкото в него не се признава потенциалът на същата да изпълнява функции, определени за категория В*.

В подкрепа на жалбата си Комисията се позовава на едно единствено правно основание, изведено, от една страна, от нарушение на Съда на публичната служба на принципите, свързани с обхвата на служебно упражнявания от общностния съд контрол и, от друга страна, от нарушение на забраната за поставяне на решение *ultra petita*.

Комисията счита, че Съдът на публичната служба няма право служебно да разглежда по същество правно основание относно законосъобразността на обжалвания акт, изведено от незачитане на съответните приложни полета на член 43 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности и на член 10, параграф 3 от Приложение XIII от същия, доколкото правните основания по същество не са абсолютни процесуални предпоставки.

При условията на евентуалност Комисията изтъква, че доколкото съображения 75 и 76 от обжалваното съдебно решение биха могли да се обособят в правното основание, изведено от законосъобразността по същество на обжалвания акт и да се квалифицират като отделно правно основание, изведено от липсата на компетентност на автора на обжалвания акт, Съдът на публичната служба нарушил правото на защита на Комисията, тъй като не я изслушал по този аспект съгласно член 77 от Процедурния правилник на Съда на публичната служба.

Иск, предявен на 6 май 2008 г. — Иванов/Комисия

(Дело T-166/08)

(2008/C 183/46)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Владимир Иванов (Булон Биянкур, Франция) (представител: F. Rollinger, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности